

Bilag 34.

Dansk Textil Union.

København, den 11. Juni 1946.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan, Rigsdagen, Christiansborg, K.

I Anledning af det i Folketinget af Finansministeren den 24. Maj 1946 fremsatte Lovforslag (Nr. 160) om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan tillader Dansk Textil Union sig som Hovedorganisation for Textilhandelen i Danmark at fremkomme med følgende Udtalelse:

Lovforslaget indeholder Bestemmelser, der i nogen Grad uforskyldt vil hindre Textilhandlende i at retablere de tømte Varelagre. Paa Grund af svigtende Tilførsler er en Del af de Textilhandlendes Varelagre gaaet meget stærkt ned, og en Afgift paa de gennem Realisationen heraf fremkomne likvide Midler vil medføre uoverskuelige Vanskeligheder for de handlende. Det vil efter Unionens Opfattelse ikke være forsvareligt at hindre de Tekstilhandlende i i størst muligt Omfang at retablere Varelagrene, og i saa Henseende skal man henvide til det i Norge fremsatte Forslag om tilsvarende Forhold, der tager Hensyn hertil.

Af den af Finansministeriets Udvalg af 30. Januar 1943 (Professorudvalget) afgivne Betænkning (2den Del, Side 30) fremgaar, at man er klar over, at der kan være stor Forskel paa, i hvilken Grad en handlendes Varelager kan være udtømt, og at der som Følge heraf kunde være god Grund til at foretage en Graduering i Formueafgiftens Størrelse.

Udvalget mener imidlertid ikke, at der i Praksis er Mulighed for at gøre Forskel ved Beregningen af Afgiften, idet Udvalget udtaler, at blev der givet Adgang til et vist Fradrag i den ved Bortsalg af Varelagre frigjorte, likvide Kapital, vilde der herved ogsaa blive givet en urimelig Fordel til dem, der først retablerer deres Lagre efter et kommende Prisfald og derved bevarer Værdien af deres Kapital trods det Prisfald, som den særlige Regel om Vurdering af Varelagre skal være et Værn imod.

Heroverfor vil Unionen tillade sig at anføre, at der er Detailhandlende, der er tvunget til af Hensyn til Forretningens Videreførelse og Forsyningen af Kunderne at retablere snarest gørligt, og at de handlende, der kan vente med at retablere, kun er de enkelte Undtagelser, der ved Krigens Udgang havde et Varelager af nogen Betydning. I denne Forbindelse henleder man Opmærksomheden paa, at Importpriserne er større end Førkrigstidspriserne, og at det efter Krigen ventede store Prisfald, der fører Priserne tilbage til Niveauet før Krigen, endnu ikke er indtruffet.

Selv om Unionen erkender, at man gennem Reglerne om Henlæggelse til Fornyelse af Varelager for Indkomstskatternes Vedkommende har opnaaet en vis Hensyntagen til Branchens særlige Forhold, har man dog paa Grund af Realisationen af Varelagrene i høj Grad maattet bære Byrderne gennem Skatternes Progression, Krigskonjunktur- og Merindkomstskatter, og naar det i Lovforslagets § 5, Pkt. 5, bl. a. bestemmes, at Indskud i Fonds eller paa anden Maade baandlagt Kapital til Fornyelse af Varelagre skal opføres med 75 pCt. af Værdien, maa der paa det bestemteste protesteres herimod og indtrængende henstilles, at disse Henlæggelser helt undtages fra Bestemmelserne om Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan, idet de ogsaa af samfundsmæssige Hensyn givne Regler om Henlæggelser ellers i hvert Fald delvis vil miste deres Betydning.

Man behøver blot at henvide til Professorudvalgets Betænkning, hvor en Sammenligning mellem 2 handlende, A og B, opstilles:

A har i mindre væsentlig Grad end B realiseret sit Varelager, og førstnævnte kan derfor gennem Reglerne om Værdiansættelsen af Varelager i Formuen opnaa en lovmæssig Reserve, som B ikke kan drage Nytte af. Da Reglerne om Henlæggelse